

Innspill #2 til Fellesskoleutvalget fra Abelia

Abelia er landsforeningen i NHO for kunnskaps- og teknologivirksomheter. Vi organiserer ca. 2.900 virksomheter med over 65.000 årsverk. Abelias visjon er et digitalt og bærekraftig kunnskapssamfunn. Vi samler våre ca. 50 medlemmer fra friskolesektoren i Forum for friskoler. Disse teller både private skoler med statsstøtte og noen privatskoler uten offentlig finansiering.

Abelia takker for ulike muligheter for å gi innspill til Fellesskoleutvalget. Vi er opptatt av å sette friskolene på skolekartet på en positiv måte – som en del av, og ikke som noe på sida av, fellesskolen.

Vi ønsker innledningsvis også her, i vårt andre skriftlige innspill til Fellesskoleutvalget, å framheve at det er langt flere likheter enn forskjeller mellom kommunalt og privat eide skoler. Skolen er et sted der alle skal føle tilknytning og ha vekstvilkår. De privat eide skolene bidrar i samme samfunnsoppdrag som de kommunale skolene, nemlig å gi alle barn og unge best mulig læring og utvikling. Vi viser til vårt første skriftlige innspill til Fellesskoleutvalget for utdypning om det som binder offentlig og privat eide skoler sammen.

Kompetansebehov i framtida

Referansegruppe 2 (partene i arbeidslivet) møtte Fellesskoleutvalget 27. februar 2026. I forkant hadde referansegruppa fått følgende forhåndsinformasjon:

På utvalgsmøte 9 diskuterte utvalget kompetansebehovene i framtiden. Notatet som ble skrevet til utvalgsmøtet er også bakgrunnsnotat til dette referansegruppemøtet: Sak 9-9 Kompetansebehov i framtiden. Notatet beskriver kompetansebehov i arbeidslivet og kompetanse og ferdigheter den enkelte trenger for å lykkes.

Referansegruppa var bedt om å forberede seg på følgende spørsmål med utgangspunkt i notatet:

- 1) **Hva slags kompetanse og ferdigheter trengs i arbeidsmarkedet (samfunnsnivå) framover?**
- 2) **Hva slags kompetanse og ferdigheter (faglige og fagovergripende) trenger den enkelte for å lykkes (individnivå)?**
- 3) **I lys av framtidens samfunns- og arbeidsliv: Hva er det særlig viktig at elevene lærer på skolen framover?**

Abelias respons på spørsmålene om framtidens kompetansebehov

Fellesskoleutvalgets notat om kompetansebehov og framtidens skole er et godt notat som fanger opp innspill som referansegruppa har diskutert med utvalget tidligere. Abelias kjenner igjen egne og andres innspill i notatet. Når framtidige kompetansebehov igjen er tema for det utvalget ønsker innspill på, velger vi å vektlegge behovet for kompetanse i STEM-fag, IKT, yrkesfaglig kompetanse, digitale ferdigheter. Som avtalt i møtet med Fellesskoleutvalget den 27. februar, redegjør vi i dette skriftlige innspillet for hva vi (så langt) har av innspill til en ny og helhetlig realfagsstrategi.

1. Hvilken kompetanse trenger Norge som samfunn framover?

- Det er et tydelig gap mellom den kompetansen arbeidslivet etterspør og det utdanningssystemet leverer. NHOs Kompetansebarometer for 2025 ble lansert få dager før referansegruppas møte med Fellesskoleutvalget. Barometeret viser at over 60 prosent av bedriftene melder om udekket kompetansebehov, og dette er vedvarende på tvers av bransjer. Det gjelder særlig tekniske fag, IKT, ingeniørfag, håndverksfag og fagarbeidere til industri, bygg og anlegg.
- I Norge har vi nådd målet om bedre fordeling mellom antallet elever som velger ST og YF i videregående. Dette betyr ikke at det er jevn fordeling mellom de som går videre til enten arbeidslivet eller fortsatte studier med ST- eller YF-kompetanse. Årsakene går vi ikke inn på her, men kommenterer bare kort at det er komplekse grunner til mangelen på fagarbeidere og det forholdsvis lave antallet studenter i høyere yrkesfaglig utdanning sammenlikna med høyere akademisk utdanning.
- Abelias er svært opptatt av satsing på STEM-kompetanse. Det grønne skiftet og teknologiske endringer forsterker behovet for STEM-kompetanse. Fellesskoleutvalgets notat peker på et stort behov for ingeniører, tekniske fagarbeidere, arbeidstakere med digital kompetanse og mennesker som kan anvende teknologi på en trygg og produktiv måte. Fire av ti norske niendeklassinger ligger på de laveste nivåene for digitale ferdigheter, én av tre NHO-bedrifter mangler IKT-kompetanse. IKT-kompetanse i bedriftene er en nøkkelfaktor for verdiskaping, omstilling og konkurransekraft. Vi må forsterke innsatsen rundt IKT-kompetanse i hele bredden.
- Men, som vi i denne referansegruppa har vært inne på og som blir tydelig uttrykt i bakgrunnsnotatet til utvalget, trenger vi mer enn teknologer. Samfunnet er komplekst. Humaniora- og samfunnsfagskompetanse er nødvendig for kritisk tenkning, systemforståelse og evne til å navigere i et stadig mer uoversiktlig informasjonsbilde.

2. Hvilken kompetanse trenger den enkelte?

- Arbeidslivet vil framover preges av hyppigere omstilling, mer tverrfaglighet og større krav til å lære hele livet.
- Abelia har gitt fylldig respons på dette i vårt første skriftlige innspill til utvalget. Her vil vi bare peke på at våre tidligere innspill til hvilken kompetanse den enkelte trenger i framtida samsvarer helt med både NOU-er, OECDs rammeverk og Fellesskoleutvalgets bakgrunnsnotat om fagovergripende ferdigheter som metakognisjon, kreativitet og problemløsning. Disse handler kort oppsummert om:
 - **Grunnleggende ferdigheter:** lesing, skriving, regning, digital kompetanse og kritisk tenkning.
 - **Metakompetanser:** evne til å lære, omstille seg, og regulere egen læring.
 - **Sosiale og emosjonelle ferdigheter:** samarbeid, kommunikasjon, selvledelse og gjennomføringsevne.
 - **Digital dømmekraft og teknologiforståelse** fra tidlig alder — ikke mindre, men mer kvalifisert bruk av teknologi.

3. Hva bør elever lære i skolen framover?

Styrke realfag, teknologi og praktiske fag

NHO og Abelia mener skolen må rigges for et Norge med et annet kompetansebehov enn i dag, kortere kompetanselivsløp og raskere teknologisk skifte. Det betyr at skolen må styrke realfag, teknologi og praktiske fag. Samfunnet mangler fagarbeidere, teknologer og ingeniører. Hvis Norge skal lykkes med grønn omstilling, energiproduksjon, industriløft og digitalisering, må flere velge STEM-fag og yrkesfag — og læreplanene må skape interesse tidlig.

En ny, helhetlig realfagsstrategi må utformes

Abelia mener det er helt nødvendig at det utformes en ny, helhetlig realfagsstrategi og at denne strategien følges opp på alle nivåer i utdanningssystemet. Det er avgjørende for norsk verdiskaping og framtidig konkurransekraft at flere velger realfag i videregående opplæring og høyere utdanning. Dette er nødvendig for å møte mange av vår tids største utfordringer, ikke minst å lykkes med grønn omstilling og utvikling av nye kunnskapsbaserte næringer.

Dessverre faller antall elever og studenter som velger realfag på alle utdanningsnivåer, og altfor få søker seg til lærerutdanning i matematikk og naturfag. Dette skaper en destruktiv spiral som bidrar til å svekke kvaliteten på realfagsundervisninga. Foreløpig ser vi ikke at tiltakene som settes inn er sterke nok til å snu utviklinga.

Det er bekymringsverdig at vi totalt sett ikke oppnår de faglige resultatene samfunnet trenger for å bygge velferdssamfunnet videre, noe PISA- og TIMMS- undersøkelsene viser. Parallelt viser NHOs kompetansebarometer og Abelia's omstillingsbarometer at næringslivet ikke får tak i den kompetansen som trengs for videre vekst og innovasjon. I følge NITOs behovsundersøkelse sier seks av ti virksomheter at det er vanskelig å rekruttere kvalifiserte ingeniører. Dette er alvorlig.

Abelia mener at vi trenger ei bredt anlagt og langsiktig satsing på realfag, en realfagsstrategi som følges opp med de nødvendige ressursene. Vi mener strategien må styrke både motivasjon, rekruttering og gjennomføring i hele realfagsløpet. Dette inkluderer økt bruk av tiltak som Lær kidsa koding og Speedmatte, større utnyttelse av alternative læringsarenaer som vitensentrene og Newton-rommene, flere møteplasser med gode rollemodeller som i prosjektet Jenter og teknologi, samt økt lærerkompetanse og lærerentusiasme.

Videre mener vi at privatskoleloven bør endres slik at det igjen blir mulig å godkjenne skoler på grunnlag av faglig profil (profilskoler/temaskoler). Flere elever bør få muligheten til å utvikle sine interesser og talenter i realfag i skoler som ønsker å profilere seg innen disse fagområdene.

Realfag og teknologi i utdanning

For å løfte realfag og teknologi i utdanningsløpet, mener vi at flere tiltak må bidra til å skape større interesse, motivasjon og læringsutbytte for elevene.

For det første må undervisninga bli mer engasjerende og praksisnær. Det bør legges langt bedre til rette for praktisk arbeid i realfagene, både gjennom aktiv bruk av laboratorier, læring ute i naturen, programmering og utforskende arbeidsformer. Initiativer som Newton-rommene og Andøya Space Education gir elevene nye impulser og alternative undervisningsformer som dokumentert øker lærelyst og forståelse. Slike tilbud må tas mer i bruk, og skolene må sikres en økonomi som faktisk gjør det mulig å gjennomføre dette i praksis.

Det er i denne sammenhengen relevant å vise til LO og NHOs handlingsplan for en mer praktisk grunnskole fra 2026. Her pekes det på at

Praktisk og variert undervisning er viktig i alle fag fordi elevene lærer best når de bruker både hode og hender. I tillegg til å ivareta viktige allmenndannende kunnskaper og ferdigheter i hele befolkningen, tilbyr praktisk læring også en introduksjon til yrkesfagene som mange elever ellers ikke ville ha fått. Tilsvarende kan praktiske læringsprinsipper styrke læringen også i teoretiske fag.

LO og NHOs handlingsplan for en mer praktisk grunnskole sier videre at elever må ha lik rett til en mer praktisk skole over hele landet, og at alle grunnskoleelever må få gode lærings- og mestringsopplevelser gjennom tilgang til Newton-rom (et teknologitunget lokale med vekt på praktisk undervisning i naturfag, matematikk og teknologi).

Abelia mener for det andre at lærerkompetansen må styrkes betydelig. Tekna viser at antallet studenter som møter til studiestart på lektorutdanningen i realfag har falt dramatisk fra 2019 til 2024, seks av ti er borte på fem år. Dette svekker kvaliteten i opplæringa og gjør det vanskeligere å gi elevene den faglige oppfølginga de trenger.

For det tredje må elever som ønsker det, få bedre muligheter til fordypning i realfag. Éi løsning er å åpne for profilskoler i godkjenningsgrunnlaget. Norges realfagsgymnas og Norges realfagsungdomsskole i Sandvika er gode eksempler på et tilbud som gir elever mulighet til å dyrke sine interesser i et miljø som er tilrettelagt for deres ambisjoner. En annen mulighet er å utvide og styrke forskerlinjene innafor eksisterende videregående opplæring. Slike linjer gir elever et realfaglig løp allerede fra første år, med motiverte medelever, engasjerte lærere og mer praktisk og relevant undervisning. Dette kan bidra til både økt mestring og sterkere faglig engasjement.

Forskerlinjer og skoler med matematikkfaglig profil og er trolig mest attraktive for elever med god motivasjon for STEM-fag. Det er også viktig å øke motivasjonen for og ferdighetene i matematikk blant de som oppgir å ha lav motivasjon. Blant forslagene vi har fått fra våre medlemmer til mulige grep for mer mestring i matematikk, er at man kanskje bør vurdere å ha ulike nivå i matematikkfaget allerede i (del av) ungdomsskolen, og ikke vente til førsteåret i vgo med å la elevene velge mellom to varianter/ulike nivå av faget.

Regjeringa har satt ned en lesekommisjon som skal bidra til å løfte barn og unges leseferdigheter og leselyst, og inkludert i dette gi råd om hvordan barnehagene kan bidra. Behovet for et løft for matematikkglede og regneferdigheter er tilsvarende stort. Om man ikke skal sette ned en egen kommisjon for dette området, bør i alle fall tiltak for å styrke grunnleggende regneferdigheter og realfagsglede generelt fra barnehagen og oppover, inkluderes i en realfagsstrategi.

Til slutt vil vi trekke fram behovet for alternative opptaksveier til STEM-fag i høyere utdanning. Yrkesfaglig vei (Y-veien) gir søkere med relevant yrkeskompetanse direkte tilgang til høyere utdanning, hvor studieløpet er tilpassa deres bakgrunn og manglende fag bygges inn i studiet. Ordninga har vist seg særlig relevant for ingeniørfag, realfag og maritime fag – områder der behovet for kompetanse er stort og økende. Likevel utnyttes ikke potensialet i Y-veien godt nok i dag. Abelia mener det er viktig at det finnes gode systemer for opptak gjennom Y-veien, og at det bør etableres solide insentiver som gjør det attraktivt for institusjonene å faktisk ta ordningen i bruk.

Stimulere lærelyst og interesse

For å styrke elevenes interesse for realfag og teknologi er det nødvendig med ei breiere satsing som går utover tradisjonell klasseromsundervisning. Alternative læringsarenaer som vitensentre og teknologiverksteder gir barn og unge muligheten til å utforske realfag på en praktisk, inspirerende og engasjerende måte, og bør derfor brukes mer aktivt som en del av opplæringen. I tillegg spiller fritidsaktiviteter som Lær kidsa koding, Speedmatte og lignende initiativer en viktig rolle i å vekke nysgjerrighet og skape tidlig mestringsfølelse.

Mange av disse arenaene har både kapasitet og ambisjoner om å nå flere elever, men mangler forutsigbar finansiering til å skalere opp tilbudene sine. Vitensenterforeningen har pekt på at relativt beskjedne midler ville gjøre det mulig for dem å ta imot vesentlig flere skolebesøk. En praktisk barriere er at transportkostnader – i mange tilfeller bokstavelig talt en bussbillett – avgjør om en klasse får besøke et vitensenter eller ikke. Skal potensialet i sektoren utnyttes, bør det vurderes målrettede ordninger som stimulerer til økt kontakt og samarbeid mellom skoler og alternative læringsarenaer.

For å sikre et breiere mangfold og økt rekruttering til STEM-fag er det også viktig å synliggjøre gode rollemodeller. Prosjekter som Jenter og teknologi viser hvor stor effekt målretta rekrutteringskampanjer kan ha både på holdninger og på elevenes opplevelse av tilhørighet. Prosjektet opplevde et kutt tilskuddet i statsbudsjettet for 2026, tilsvarende 21,5 prosent. Det kan potensielt bidra til å hemme mangfoldsarbeidet innenfor realfagene. Flere slike satsinger vil være avgjørende for å styrke mangfoldet og motivere flere til å velge realfaglig utdanning. Når unge ser at «folk som likner meg» jobber med teknologi, blir flere inspirert til å følge samme vei. Talentmangelen blir enda større hvis bare en liten del av kvinnene velger disse fagene. Vi løper risiko for lengre helsekøer fordi digitale løsninger kommer saktere, treigere grønn omstilling, og mindre innovasjon i næringslivet.

Synlige rollemodeller er viktig fordi teknologi må fungere for alle. Hvis tech-teamene består mest av menn, får vi produkter som ikke treffer alle. Da risikerer vi ansiktsgjenkjenning som gjenkjenner menn bedre enn kvinner, eller helseapper som antar at brukerens kropp er «standard mann». Mer mangfoldige team gir teknologi som fungerer for langt flere. I byplanlegging og mobilitet har for eksempel kvinnelige ingeniører pekt på at transport ofte ikke er designa for reiser med barn og handleposer. Med kunstig intelligens blir kjønns skillet enda tydeligere. Ifølge World Economic Forum utgjør kvinner kun 22 prosent av dem som jobber med kunstig intelligens globalt. Det gjør noe med løsningene som utvikles. Flere perspektiv gir smartere løsninger.

Kommentert [AJ1]: Hallvard, kan du forbedre teksten på dette området? Vurdere å legge inn kortfatta info om hva Vitensenterforeninga sier de trenger? Evt kommentere at bussbilletten blir bøygen for skolene.

Kommentert [HK2R1]: Se forslag

Kommentert [AJ3R1]: @Hallvard Kvale til setninga om geografi og økonomi: det ER jo opp til økonomiske prioriteringer. Her mener vi vel kommuneøkonomien, og vi bør kanskje unngå å si for mye om det temaet...? Avsnittet står seg kanskje like godt om vi stryker setninga?

Kommentert [HK4R1]: Ja, jeg kutter.

Oppsummert

- Legg til rette for mer praktisk og utforskende undervisning
- Undersøke om det er mulig å splitte matematikkundervisningen, i teoretisk og praktisk matematikk, fra ungdomskolen, for å skape mer engasjerende læringsmiljøer.
- Utvid bruken av alternative læringsarenaer, eksempelvis Vitensentrene, Newton-rom og Andøya Space Education
- Styrk lærerkompetansen gjennom etter- og videreutdanning, og ta grep om fallende søkertall til lærerutdanningene.
- Legg til rette for økt realfagsfordypning i både grunnskolen og videregående opplæring gjennom tiltak som profilskoler og forskerlinjer.
- Privatskoleloven bør justeres slik at profilskole gjeninnføres om et godkjenningsgrunnlag, for å gi rom for skoler som ønsker å satse på realfag, teknologi og innovasjon.
- Legg til rette for alternative opptaksveier for studenter med interesse og motivasjon for realfag i høyere utdanning.

Sikre digital kompetanse i alle fag

Etter ulike partiers snuoperasjoner, har vi nå en pågående debatt om hvorvidt digitale ferdigheter er grunnleggende ferdigheter. Abelia mener at svaret på det er et åpenbart 'ja'.

Da digitale ferdigheter ble innført som en av de fem grunnleggende ferdighetene i Kunnskapsløftet 2006, var begrunnelsen at digitalisering allerede da endra måten mennesker lærer, arbeider og deltar i samfunnet. Elevene trengte derfor et grunnleggende nivå av digital kompetanse for å kunne søke informasjon, bearbeide innhold, produsere, kommunisere og bruke teknologi trygt. Dette synet gjenspeiles fortsatt i Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) sin beskrivelse av digitale ferdigheter som nødvendige for aktiv deltakelse i både arbeidsliv, samfunnsliv og opplæring, inkludert utvikling av digital dømmekraft. Utdanningsdirektoratets (UDIR) rammeverk slår fast at digitale ferdigheter er integrert på tvers av fag, og en forutsetning for at elever skal kunne utvikle og uttrykke kompetanse i skolen i dag.

Digitale ferdigheter skiller seg fra lesing, skriving og regning ved at de er mindre bestandige; verktøy, tjenester og teknologier endres raskt. Abelia mener likevel at begrunnelsene for å vurdere digitale ferdigheter som grunnleggende ferdigheter står seg minst like godt i 2026 som for tjue år siden. Det digitale gjennomsyrrer alle sektorer og samfunnsområder, og er kanskje det som mest gjør at skillet mellom det skolerelaterte og resten av elevens liv er

mindre skarpt enn for noen tiår siden. Nettopp fordi det digitale er så tilstedeværende også i barn og unges liv, må skolen gi robuste, overførbare grunnferdigheter, spesielt knyttet til kritisk vurdering av informasjon, etikk, personvern og forståelse av teknologiens rolle i samfunnet. Det handler ikke om opplæring i spesifikke verktøy, men om å gi barn og unge et faglig kompass i ei digital tid.

Abelia er enige med blant annet Skjermbrukutvalget og Kompetansebehovsutvalget i at hele utdanningssystemet må bidra til å bygge digital kompetanse og forhindre digitale klaseskiller. Vi tar ikke stilling til i hvilket omfang på de ulike trinnene i utdanningsløpet digital kompetanse, bruk av digitale læremidler og digital dømmekraft skal læres. Vi mener dette bør avgjøres av fagfolk i skolen. Utgangspunktet vårt er likevel at digital kompetanse og dømmekraft må bygges systematisk fra barnehage og skole for at alle barn skal kunne delta trygt, aktivt og likestilt i samfunnet.

Bruk av teknologi i skolen må være pedagogisk forankret, ikke politisert. Balansert bruk av alle læremidler og læringsverktøy må nås gjennom at profesjonsfelleskapene har handlingsrom til å bestemme hva som er det beste og mest pedagogisk hensiktsmessige i ulike situasjoner.

Abelia støtter regjeringas mål om å styrke lærerkompetansen, og legger til grunn at landets lærere og skoleledere ønsker å jobbe forskningsbasert og drive kontinuerlig erfaringsdeling og praksisutvikling.

Det er god grunn til å anerkjenne og uroe seg over utfordringene som digitale distraksjoner og overdreven bruk av digitale enheter kan medføre, og det fins forskningsmessig belegg for at elever i noen sammenhenger lærer enkelte ting bedre ved analoge metoder. Det er imidlertid avgjørende at debatten om teknologibruk og -kompetansebygging i skolen holdes atskilt fra ei generell bekymring om for mye "skjermbruk". Digitale ferdigheter er mye mer enn «bruk av skjerm». Kjernen er informasjonskompetanse, kommunikasjon, produksjon og digital dømmekraft. Å svekke denne ferdigheten i ei tid der desinformasjon, KI-verktøy, automatisering og digitale tjenester former hverdagen, vil være et tilbakeskritt for både elevene og samfunnet rundt dem. Digitale verktøy kan være både støttende og forstyrrende, avhengig av hvordan de brukes; kvaliteten på pedagogikken er avgjørende. Dette betyr at skolen må ha balanse, profesjonsstyrt variasjon og tydelig didaktikk, ikke at digitale ferdigheter skal miste sin grunnleggende status.

I regjeringas egen strategi for digital kompetanse i barnehage og skole fra 2023 løftes barnehagens og skolens sentrale rolle i å utvikle barnas digitale ferdigheter, digitale dømmekraft og forståelse av medborgerskap i det digitale samfunnet. Regjeringa ønsker at Norge skal bli verdensledende på digitalisering innen 2030. Vi kommer ikke til å nå den ambisjonen uten solid kompetansebygging i skolen. I et stadig mer digitalisert samfunn er digital kompetanse avgjørende for å delta fullt ut i utdanning, arbeid og samfunnsliv. Skolen spiller en avgjørende rolle her. Hvis skolen ikke fyller dette oppdraget, vil det skape et

klassemessig som verken er bærekraftig digitalisering eller god utjevningsspolitikk. Også derfor står Abelia på at digitale ferdigheter er grunnleggende ferdigheter.

Oppsummert mener Abelia at digitale ferdigheter fortsatt skal være en grunnleggende ferdighet. Det er nødvendig med balanse og variasjon i bruk av verktøy og metoder, kombinert med kritisk refleksjon rundt digital praksis, men dette er ikke et argument for å fjerne den digitale grunnmuren norske skoler er bygget på.

Noen avsluttende kommentarer

Fellesskoleutvalgets dokument understreker behovet for kreativitet, innovasjon, kritisk tenkning og tverrfaglig problemløsning som kjernekompetanser i framtida. Vi er enige i det, og vil peke på at dette må følges opp gjennom praktiske tiltak.

Elever flest får for lite innsikt i hva arbeidslivet faktisk trenger. NHO og Abelia mener skolen må styrkes som samfunnsarena; koplinga til lokalt næringsliv er avgjørende for motivasjon, relevans og rekruttering.

Avslutningsvis minner vi om at når Abelia snakker om hva elevene skal oppnå gjennom skolegangen sin for å mestre voksenlivet, snakker vi om hele skolen: den store, kommunale delen av skolen og den mindre, privat eide delen av skolen.

Skolen skal være tilgjengelig for alle — og den skal forberede på et arbeidsliv i rask endring. Hvis vi lykkes, blant annet med sterkere faglighet, bedre teknologiforståelse og reell arbeidslivsrelevans, kan skolen bli den krafta for omstilling, inkludering og verdiskaping som Norge trenger framover.

Vi viser til Abelias første skriftlige innspill til Fellesskoleutvalget. Det inneholder flg. tema:

- Friskolene er en del av fellesskolen. Mye binder offentlig og privat eide skoler sammen.
- Generelt om finansiering (tilskuddsmodellen for privat eide skoler med statstilskudd) og spesielt om finansiering av individuelt tilrettelagt opplæring
- Betydninga av internasjonale skoler
- Privat eide skoler som bidrag til kvalitetsutvikling i fellesskolen
- Utviklingstrekk som er sentrale for skolen, herunder
 - Behovet for STEM-kompetanse
 - Mange krav og forventninger til skolen
 - Teknologibruk i skolen. Digitale ferdigheter.
 - Skolen må forberede for en mer kompleks og usikker verden i endring